

РЕШЕНИЕ

№ 7264

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7313** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Министерство на земеделието, чрез процесуален представител против Решение №20043637 от 21.06.2022г., постановено по НАХД № 10032/2020г. по описа на СРС, НО, 16 състав, с което е отменено наказателно постановление № 89/24.06.2020 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с което на основание чл. 53, ал.1 и чл.83, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.73а, ал.2 от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на ЕС (ЗПООПЗПЕС) на дружеството „СЕРЕС Сертификация на Екологични Стандарти“ ООД“ Г., Германия, Булстат:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. С жалбата излага становище, че постановеният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен, а изводите на съда за допуснатото нарушение на чл.42, ал.1, т.3 и т.4 и на чл.57, ал.1 ,т.5 ЗАНН са погрешни. Твърди, че както в АУАН, така и в НП е посочена точно и конкретно дата на извършване на нарушението, като и обстоятелствата, при които е извършено. Сочи, че от събраните по делото доказателства е безспорно установено извършеното нарушение, също така

и наличието на причинно-следствена връзка между нарушението, изразяващо се в бездействие и настъпилия резултат-неизпълнение на предписание, обективизирано в писмо № 91-111 от 30.01.2020г. Моли за отмяна на оспореното решение. В с.з. касаторът чрез процесуален представител моли съда да уважи касационната жалба по мотиви и съображения, изложени в нея и да отмени решението на въззивния съд. Претендира присъждане юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - „С. Сертификация на екологични стандарти“ Г. Германия чрез пълномощник оспорва жалбата по съображения, изложени в представения по делото отговор на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като представя писмени бележки.

Прокурор П. излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, ХХ – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

СРС е установил следната фактическа обстановка: С писмо изх.№91-111 от 30.01.2020г., изпратено по електронен път, Министърът на земеделието, храните и горите е изпратил предписание до „С.- Сертификация на Екологични Стандарти“ Г., в качеството си на надзорен орган по чл. 18, ал.2 от ЗПООПЗПЕС. П. вменявало задължението на касатора за въвеждане в Електронния регистър на лицата, които извършват дейност по производство, преработване, съхранение и търговия на земеделски продукти и храни, произведени по правилата на биологичното производство, включително подизпълнителите, на цялата информация, нужна за осигуряване на функционалностите, необходими за одобряване на кандидати за подпомагане и за извършване на проверка на изискванията за плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони. Срокът за изпълнение на предписанието бил до 10.02.2020г. Длъжностните лица направили констатации, че към тази дата – 10.02.2020г. исканата информация не била въведена в регистъра. С АУАН №7/09.04.2020г., било констатирано, че контролиращото лице – ответник по касация не е изпълнило задължително предписание на надзорния орган, изпратено с писмо №91-111 от 30.01.2020, за изпълнение на задължението си за въвеждане в Електронния регистър цялата информация, която е нужна за осигуряване на функционалностите, необходими за одобряване на кандидати за подпомагане и за извършване на проверка на изискванията за плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР, съгласно задължителното предписание на Министъра в качеството му на надзорен орган по чл.18, ал.2 от ЗПООПЗПЕС. В акта е посочено нарушение на разпоредбата на чл.23, ал.1 т.8 от с.з. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, съгласно чл. 40, ал.2 от ЗАНН. Препис от него е връчен на представител на дружеството на 28.04.2020г. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения. Въз основа на акта е издадено НП №89/24.06.2020 от Министъра на земеделието, храните и горите, с което на осн. чл.73а, ал.2 от ЗПООПЗПЕС е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500лв. за

нарушение на чл.23, ал.1, т.8 от ЗПООПЗПЕС.

В хода на производството пред СРС са събрани с административната преписка доказателства, разпитан е и актосъставителя.

На първо място, СРС приел, че в обжалваното НП е допуснато неотстранимо от съда съществено процесуално нарушение на процесуалните правила на чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН при описание на нарушението с противоречия касателно точно посочена дата и място на нарушението и с липсата ясно описание на нарушението – липса на информация за конкретните данни, които е следвало да бъдат отразени в регистъра. На следващо място, че към 07.04.2020г. е била налице нормативна уредба, която описва подробно съдържанието на данните, които е необходимо да бъдат въвеждани в регистъра, срокът за изпълнение на предписанието е бил 6 работни дни, а предписанието е било дадено схематично – „цялата информация“. Същите е следвало да бъдат обсъдени от АНО с оглед приложението на чл.28 от ЗАНН. С оглед на горното СРС достигнал до извод за отмяна на процесното НП.

Касационният състав намира, че Решението на СРС е валидно и допустимо, както и материално законосъобразно, като не са налице допуснати от СРС съществени процесуални нарушения, а наложеното наказание съответства на тежестта на нарушението. Настоящата инстанция споделя направените от въззивния съд правни изводи, с оглед на което намира възраженията на касатора в тази посока за неоснователни.

Настоящият състав не споделя аргументите на въззивния съд, съгласно които е констатирано съществено нарушение на процесуалните правила и в частност на чл.42, т.3 и на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, което нарушение е ограничило правата на дружеството „С. – Сертификация на екологични стандарти“ Г..

Съгласно чл.23, ал.1, т.8 от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на европейския съюз (ЗПООПЗПЕС) контролиращите лица са длъжни да спазват предписанията на надзорния орган по чл.18, ал.2. В АУАН е посочено, че е налице неизпълнение на предписанието към 10.02.2020г., която дата е приета и според касационната жалба за дата на извършване на нарушението. В НП също като обстоятелства, при които е констатирано нарушението, е прието, че към дата 10.02.2020г контролиращото лице не е изпълнило задължително предписание, изпратено с писмо изх.№ 91-111 от 30.01.2020г. Така приетата от АНО дата, следва да се приеме като дата на извършване на нарушението, осъществено чрез бездействие. Съгласно съдържанието на цитираното писмо на министъра на земеделието, храните и горите с изх. № 91-111/30.01.2020 г., с което са дадени задължителни предписания към наказаното дружество, същите е следвало да бъдат изпълнени в срок до 10.02.2020г., от което следва, че нарушението се счита за извършено на 10.02.2020г., крайната дата, до която е било необходимо да се осъществи активно поведение по изпълнение на предписанието. Тази дата се явява определяема и на база събраните по преписката писмени доказателства.

Правилен и законосъобразен се явява изводът на въззивния съд, че липсва достатъчно ясно описание на нарушението. И в АУАН и в НП не е налична информация за конкретните данни, които е следвало да бъдат отразени в Регистъра. Естеството на изискваната информация, въпреки, че може да бъде изведена от преписката и събраните писмени и гласни доказателства, не отменя задължението на АНО да опише нарушението с всички обстоятелства, свързани с неговото извършване. Същото е свързано с възможността да се провери в какво точно се изразява задължението на наказаното лице и какво е било изискуемото действие, което санкционираният не е изпълнил. В издаденото наказателно постановление е посочено, че въззивното дружество не е изпълнило задължително предписание на министъра на земеделието и храните, изпратено с писмо № 91-111 от 30.01.2020 г., за изпълнение на задължението си за въвеждане в Електронния регистър на лицата, които извършват дейност по производство, преработване, съхранение и търговия на земеделски продукти и храни, произведени по правилата на биологичното производство, включително подизпълнителите, на цялата информация, която е нужна за осигуряване на функционалностите, необходими за одобряване на кандидати за подпомагане и за извършване на проверка на изискванията за плащания по мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони съгласно задължителното предписание на министъра на земеделието, храните и горите в качеството му на надзорен орган по чл. 18, ал. 2 от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. Видно от изложеното административнонаказващият орган не е обосновал и доказал наличието на основания за неизпълнение в срок на предписание, доколкото в постановлението изрично е записано, че с писмо №91-000 от 10.02.2020г. контролиращото лице е предоставило по официален път информацията, която е нужна за осигуряване на функционалностите на Електронния регистър с оглед попълването му за извършване на проверка на изискванията за плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР. Неосъществяването на фактическо въвеждане на част от информацията, без конкретизация точно коя/каква част и какво е изискуемото от органа съдържание и без от АНО да е обследван въпросът за наличието/липсата на обективни причини, поради които някаква част от информацията не фигурира в електронния регистър, но е официално представена в министерството, не води до ангажиране на административнонаказателната му отговорност поради неспазване предписание на надзорния орган по чл.18, ал.2 от ЗПОПЗПЕС.

Правилно въззивният съд е приел, че едва към 07.04.2020г. е била налице нормативна уредба, подробно описваща съдържанието на данните, които е необходимо да бъдат въведени в гореописания електронен регистър, т.е. към момента на съставяне на АУАН и издаване на НП не е бил наличен подзаконов нормативен акт, задължаващ контролиращите лица при въвеждане в процесния Електронен регистър точно какво да бъде съдържанието на данните, респ. наказващият орган е бил длъжен да даде ясни и недвусмислени предписания, позволяващи контролираните лица да предприемат адекватни и навременни действия в съответствие със законовите изисквания . Правилно въззивният съд е приел, че срокът за изпълнение на предписанието е бил едва 6 работни дни, което, съпоставено с естеството на указанието е схематично и общо и не прецизира точно и конкретно коя и каква част от информацията не е фактически въведена, въпреки, че същата е била своевременно изпратена. При

издаване на наказателното постановление АНО не е анализирал възможността от приложение на чл.28 от ЗАНН, а така също и обстоятелството, че дружеството редовно е предоставяло необходимата информация, няма данни за трайно поведение, насочено към нарушаване на законовите изисквания.

По изложените съображения настоящият състав на касационната инстанция намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила като законосъобразно, тъй като не са налице касационни основания за неговата отмяна.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски в двете съдебни инстанции следва да се отхвърли.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 1, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XX- ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20043637 от 21.06.2022г., постановено по НАХД № 10032/2020г. по описа на СРС, НО, 16 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.